

BAVNEN



Meddelelser fra Lokalthistorisk forening for Aaby Sogn
21. årgang 2008
”Bavnen”

Meddelelser fra Lokalhistorisk forening for Aaby Sogn
21. årgang 2008

ISSN 0906-0227

Udgivet med støtte af:
Aabybro Kommune og
Aabybro afdelingerne af:
Spar Nord,
Nørresundby Bank,
Danske Bank og Nordea

Dagsorden for ordinær generalforsamling mandag den 31 . marts
2009 kl. 19.30 i Hallens selskabslokale

- 1) Valg af dirigent
- 2) Beretning
- 3) Regnskab
- 4) Indkomne forslag
- 5) Valg til bestyrelse
 Birgit Pedersen
 Villads Villadsen
 Jens Grøn
- 6) Valg af suppleanter
- 7) Valg af to revisorer
- 8) Kontingent
- 9) Eventuelt

Efter generalforsamlingen:

Forsidebillede: Trappegården, Østergade 46, Aabybro

Foreningens formål er:

At fremme og styrke den almene interesse for Aaby sogns historie samt drive et arkiv.

At indsamle, registrere og bevare arkivalier, billeder og lydoptagelser, trykt materiale og andre data med tilknytning til Aaby sogn, dens borgere, foreninger, virksomheder og institutioner i fortid og nutid.

At stille det indsamlede materiale til rådighed for offentligheden efter gældende regler for tilgængelighed.

Så før du smider dine gamle ting i papirkurven såsom:

Foto, arkivalier, det vil sige dåbsattester, ejendoms papirer, regnskaber, dagbøger, protokoller, kærestebreve (de kan båndlægges) eller andre former for papirer, tonebånd, videobånd m.v. så lad arkivet få dem til sortering. Herved kan mange værdifulde oplysninger gemmes for eftertiden.

Åbningstid: Mandag kl. 15.00 – 18.00

Elmevej 2 i kælderen

Kontingent kan indbetales i åbningstiden

Trappegården, et tidsbillede

af: *Jens Grøn*

Jeg er blevet bedt om, at give et tidsbillede af trappegården, en gård som ikke eksisterer mere. Gården var mit barndomshjem. Her boede jeg hele min barndom og tidlige ungdom.

Gårdmaleriet (forsidebilledet) viser, hvordan gården så ud omkring 1950. Gården havde et jordtilliggende på ca. 30 tdr. land, som er lig det areal, som i dag udgør størstedelen af fuglekvarteret og Aaby Sdr. Gade.

Trappegården har i lighed med de fleste andre gårde på egnen tilhørt stamhuset (Birkelse Gods). Jeg har altid undret mig over navnet ”Trappegården”. Jeg syntes ikke, at vi havde så mange trapper, men jeg har i tidens løb fået flere forklaringer.

Den gamle graver ved Aaby Kirke, Peder Justesen, skriver i sine erindringer, som findes på Aaby lokalhistories arkiv, at der i gammel tid, før jernbanen kom til Aaby, dengang hvor transporten til Aalborg foregik pr. hestekøretøj, var der et stoppested ved Trappegården. P. Justesen fortæller, at stedet var et bedested. Ved gavlen stod der en bedesten, og der var en trappe til at sætte til vognen, så folk let kunne komme op og ned (heraf navnet Trappegården), endvidere fandtes der også en krybbe, hvor hestene fik foder, en såkaldt ståkrybbe.

Gårdens beliggenhed nær Birkelse Hovedgård gjorde, at gårdens bygninger i gammel tid var beboet af folk, der havde deres arbejde på godset. Således fortæller både P. Justesen i sine erindringer, og smedemester N.P. Falborg i bogen: ”Aaby før og nu”, at der omkring århundredeskiftet boede en ældre mand ved navn Søren Thomsen. Han var herskabstjener på godset. Efter ham boede der i 1906 endnu en herskabstjener ved navn Kristoffer Sørensen, han var gift med sognets jordemoder Karen Sørensen.

Min farfar Niels Grøn købte Trappegården af Stamhuset Birkelse i 1918.



Kirstine og Niels Grøn

Min farfar ejede forinden gården på Aaby Sdr. Gade 15. Det var min farmor Kirstine's (f. Rasmussen) fødehjem. Bygningen ligger der endnu. Også denne gård har lagt jorder til byens udvikling.

Omkring 1921 afhændede han denne gård til sin søn Niels Jensen Grøn, som er min fars ældre broder. Jeg skal her indskyde, at min far var yngste søn af en børneflokk på 12.

Efter at have bygget nyt stuehus til Trappegården flyttede farfar med sin familie til Trappegården, Min far var da 14 år gammel. Farfar drev så gården fra 1921 til 1947, med min far som bestyrer fra ca. 1933.

Som det ses på gårdmaleriet var der to stuehuse, et stort og et lille. Fra 1933 boede mine forældre og senere mine to søstre og jeg i det lille stuehus og min farmor og farfar i det store.

I 1947 overtog min far Sandø Grøn gården. Farmor og farfar flyttede til Nørresundby. Jeg husker endnu den luksus, det var, da vi, min far og mor, mine søskende og jeg flyttede ind i det store stuehus. I forhold til i dag, var det ikke særlig stort, men det var det i forhold til det, vi kom fra.



Mary og Sandø Grøn

Far drev så gården frem til 1977, men allerede i 1965, da byggeboommet kom til Aabybro, påbegyndte han udstykningen af parcelhusgrunde. Først Svalevej, så Fasanvej osv. Over en periode på ca. 10 år var et helt nyt kvarter bygget op, det er det, vi i dag kalder fuglekvarteret.

Tilbage stod de gamle bygninger, kostald, lade mv., de passede ikke længere ind i de nye omgivelser, så i 1977 besluttede mine forældre at rive dem med, hvorefter de lod opføre en ny villa, som passede bedre ind i omgivelserne, det er Østergade 46. Her boede de til deres dødsdag. Huset er i øvrigt stadig i Grøn familien's eje, idet min søsters datter Lone Grøn Jensen overtog huset efter min fars død i 1987.

Katrine, kromutter på Aaby Kro

af Birthe Jørgensen

Katrine er født i Moseby i 1924, hun er datter af Sofie og Erik Ørtoft. Hedes mor var damefrisør og hendes far kørte for Kaas Briketfabrik

Som helt ung skulle Katrine have en elevplads, hun skulle være kogekone. Der var en plads på hotel Fønix i Aalborg. Hun var ude for at se på forholdene, men de havde så mange forskellige slags dyr der skulle gøres i stand, og Katrine vidste ikke hvordan. Det var for meget for Katrine, så hun sagde nej tak. Det gjorde heller ikke noget, for på hotellet forstod de ikke hendes sprog.

Hun fik sin elevplads på Hals Hotel. Der var langt fra Hals til Moseby på cykel, men nogle gange blev hun hentet af sin far i lastbilen. Engang blev hun sendt i kælderen for at partere en gris. Der lå så en hel gris og en sav, det fik Katrine til at sætte sig ned og hun lod tårerne få frit løb, hun anede ikke hvad hun skulle stille op. Hotelfatter som sad i et tilstødende lokale, kom efter en halv time, ud og spurgte hvorfor hun græd? Da han havde fået forklaringen, sendte han bud ovenpå, så hun kunne få det lært.

Da hun havde lært det, hun kunne der, vendte hun tilbage til hjemegnen. Hun kom til Pandrup Kro, hvor hun var i en del år, indtil hun blev gift med Lars Berntsen fra Lundergaards Mark. Han overtog sit fødehjem gården Ny? efter sine forældre.

Katrine syntes at landbruget gav for lidt, og da de havde fået børnene Thomas, Erik og Jette, så købte de Aaby Kro, hvor der var en lille lejlighed til dem på 1. sal. Jette var et par år på det tidspunkt.



Thomas, Katrine, Jette, Lars og Erik

I 1966 blev der bygget til, Birgit kunne ikke holde bryllup der

De ville lave kroen til et spisested, men Katrine måtte have et nyt komfur, for hun kunne ikke gøre andet end at fyre i det, der var.

Hun fik et flot stort komfur fra København med et ligeså stort bassin til at sætte de varme gryder ned i, på den måde kunne hun have 2 hold i gang ad gangen.

Regningen blev sendt til sparekassen, hvor Kesse Kalsen var direktør, Kesse var bror til Katrines mor. Kesse kom over, han ville vide, hvad hun havde brugt så mange penge til, han ville i hvert fald ikke betale for det. Det klarede hun så med forældrenes hjælp, for kunne hun ikke lave mad, kunne hun ikke tjene penge.

Der skulle også være ordentlige toiletforhold, og de startede med at bygge forgangen med garderobe og toiletter, og alligevel ville tilsynet fra Aalborg at der skulle være to til. Katrine ville de skulle komme og se, for som hun sagde, så var hver anden dør et toilet. Ved disse besøg listede Las lige så stille af sted.

Jette var jo lille og hun måtte ikke være i krostuen, men når det kun var Børge Justesen der var der, så sad de og legede og drak sodavand, når der så kom gæster skulle hun op ovenpå, hvor hun blev passet af Las, Katrines forældre eller af sine brødre. En dag var hun ikke kommet, da 4 mænd der senere skulle med toget, spurgte om de måtte sætte sig og spille kort. Da de morede sig med kortspillet, så gik Jette over og sagde alvorligt: ”Shhy, Børge sover” til meget morskab for de kortspillende mænd.

Senere renoverede de salen og byggede havestuen til, og når foldedørene var slået til side, kunne der være 85.

Der blev holdt rigtig mange fester, i starten var der konfirmationer både om foråret og efteråret. Der var mange medarbejdere, Af fast personale var der bl.a. Ingemanns Asta, Mary, Knud og Maren

Engang sad et par med deres datter, for at bestille ad, pigen ville gerne have is, men de skulle have romfromage. Katrine syntes det var synd for pigen, og lovede hende, at hun nok skulle få is, men det tog moderen meget fortrydeligt op, for de skulle have romfromage. Katrine syntes bare, at konfirmanden skulle have det hun gerne ville.

Engang ringede folk fra Fjerritslev og bestilte mad, til de nåede frem, Katrine er kendt for sine meget velmagende wienersnitsler, men hun troede ikke rigtig på at de kom, og maden skulle ikke laves forgæves, men de dukkede op, og Katrines kommentar var, at det skulle jo være nylavet når de kom.

Når der skulle laves grønkål, så kom en stor bil og læssede dem af lige indenfor porten og så var det med at komme i gang. Natten brugte Katrine og Las, så til at kryste kål.

Rigtig mange enlige kom og fik deres middagsmad på kroen

Vagn Nymand og senere Kirsten Nymand har været de eneste der i hele perioden har holdt danseskole på kroen.

Der er blevet holdt dilettant og Aabybro Revyen blev i flere år opført på Aaby Kro

Efter biografen var lukket, blev der ind imellem vist film om eftermiddagen

Alt maden skulle være 1. klasse, der var ikke noget med at varme op eller lignende. En af pigerne skulle lave smørrebrød med and, det skulle ud af huset, men det viste sig, at hun havde spist alt skindet, så måtte der laves nyt.

Mad ud af huset, det skulle folk selv hente, Tobakshandler Aage Jacobsen skulle en vinterdag hente et fad smørrebrød, han satte fadet op på bilen mens han åbnede døren, men et islag gjorde, at fadet lige så stille gled af bilen, og alt smørrebrødet lå på vejen inden nogen kunne reagere, ja her måtte de også lave nyt.

Søren Christen Andersen kom hver dag og hentede sin madpakke, han var kendt for , hvordan han holdt madkassen ihånden et godt stykke foran kroppen.

Til folk hun kendte, kunne Katrine godt sige, at det var bedre at betale for en dyr vin, for der bliver alligevel ikke drukket for flere penge, men det turde hun ikke sige til dem fra Aalborg

En mor fra Aalborg bestilte en fest, men der manglede 6 pladser, ak, det var sine egn 6 børn hun ikke havde talt med, men der blev selvfølgelig hurtigt etableret de nødvendige pladser på benene

Gæsterne i krostuen ville ikke altid hjem. Katrine lukkede dem ud, men inden hun fik set sig om, så nåede de ind igen igennem køkkenet. En aften, da hun havde sat en gæst helt ud på trappen ved biografen, kom en politibil forbi. Deres kommentar til manden var: ”Hende Katrine, hun kan godt nok sætte en mand ud”.

De byggede huset på Erik Eriksens vej og så ville de stoppe, men det var nu så nemt lige at gå bagom, Katrine besluttede, at de skulle lukke om søndagen, for der var kun besøg i krostuen, og stamgæsterne kunne bare gå over på den anden side af vejen til Skipper Clement.

Disse søndage blev brugt til at køre til havet, og der var de også godt besøgt. De havde en camplet med.

Selvfølgelig kom der nye køkkenredskaber til løbende, og Katrine husker, at de fik mikroovn. En af stamgæsterne skulle hver dag have et blødkogt æg, det måtte kun få 3 minutter. Det var ikke klar så Katrine tænkte det måtte kunne laves i mikroovnen. Det er ikke sket siden, for ægget eksploderede, og beklædte hele indersiden af ovnen.

Mie fra Biersted kro, drev gården de inden den blev overtaget af Sparekassen Nordjylland. Byen fik i stedet i 1988 Hotel Søparken, der er opført ved Søparken, helt ud mod omfartsvejen omkring Aabybro

Las døde ? Katrine har 5 børnebørn, hun bor fortsat i huset og har alle 3 børn i byen. Hun laver stadig sin egen mad.

Kroen før Katrines tid

Sine Mumgaard er her fotograferet midt i et væld af blomster som hun modtog i anledning af sin 70 års fødselsdag. Fru Mumgaard var enke efter dyrlæge Jens Mumgaard, der døde ret ung, hvorefter hun stod alene med fem børn.

I 1931 købte hun Aabybro Gæstgivergaard, som hun drev på en så respektabel måde, at da hun i 1945 søgte bevilling til at drive beværtning og gæstgiveri med ret til udskænkning af stærke drikke, gik et flertal i sognerådet ind for at imødekomme dette ønske. En del beboere der imod denne beslutning startede en underskriftsindsamling, for at få en afstemning om bevilling eller ej. Resultatet af denne afstemning, der fandt sted d. 12.11. 1945 blev, at fru Mumgaard fik bevillingen. Kroen blev drevet eksemplarisk, med hjælp af sønnen Marius og svigerdatteren Edith, døtrene Ida, Trine og Ellen Sofie. Sine Mumgaard afstod kroen i 1965, hvorefter hun købte villaen på hjørnet af Østergade og Rolighedsvej.

Sine Mumgaard var af den stovte Mikkelsenslægt fra Fristrup, født d 3.5.1886 – død d. 2.3. 1978. 20-03-10

Et eventyr om krypten under Aaby Kirke.

af: Tidligere overkirug Jørgen Engberg Pallesen, maj 2007

Begivenhederne udspiller sig under sidste verdenskrig, formentlig et af de første år efter besættelsen.

Min far var sognepræst i Aaby-Vedsted pastorat og vi boede i den store, gamle præstegård, der lå umiddelbar nabo til Aaby kirke og kirkegården. Kirken er en gammel romansk kirke med apsis og kor mod øst. På sydsiden af apsis fandtes en firkantet åbning i soklen. Åbningen gik ind ca. en halv meter over jorden og måler godt en halv meter i højden og knap en meter i bredden. i åbningen sad en kraftig træramme med en række jernstænger som gitter. Åbningen måtte føre ind til krypten under apsis og kor. Det havde vi, præstens drenge, regnet ud og det måtte udforskes. Vi forelagde planen for vores far, som ikke umiddelbart var positivt stemt, men heller ikke absolut afvisende, så vi så det som et grønt lys for en ekspedition en nattes tide.

Aabybro var besat af tyske tropper, som var flyttet ind i skoler og kro og der var rygter om, at de ville flytte ind i den store præstegård, så vi måtte flytte. Mine forældre havde en del gammelt og nyt sølvtøj, som min mor var bange for at miste, så vi ledte efter et sted at gemme det. Så er det, at vi drenge, jeg den ældste og mine to brødre får en ide. eg er godt og vel konfirmeret og mine brødre et og to år yngre. Forholdene under kirken skulle undersøges, for her måtte der være et sted til opbevaringen af sølvtøjet.

En nat efter midnat i mulm og mørke bevæbnet ed lidt værktøj og lommelygter listede vi op på kirkegården. Om natten møder vi ingen graver og de mange besøgende ved gravene er der heller ikke. Vi var helt alene. Med stor spænding lempede vi trærammen ud. Den sad for øvrigt helt øs og var lige til at tage ud. Jeg som den ældste skulle først ind. Jeg kravlede ind i en kanal med hovedet først, mens mine brødre skubbede på benene. Kanalen gik først ca. en meter vandret ind, herefter ca en halv meter lodret ned og til slut ca en halv meter vandret for at munde i et rum. Der var ca. en meter ned til gulvet i rummet, men man kom i stedet ud på låget af en gammel trækiste,

hvor låget gik noget i stykker. Herefter var man inde i et rum med knap ståhøjde, ca. fire til fem meter på hver led, delt i to rum af en mur med en åbning på midten. Modsat tunnelåbningen stod også en gammel trækiste. I øvrigt var der meget rodet på gulvet af murbrokker og træstumper.

Efter mig fulgte så mine to brødre. I det første rum, der var det største, og som nok befandt sig under apis stod således to kister, en i hver side og den ene lige under åbningen, så man kom ud på låget af kisten før man landede på gulvet.

I hver kiste lå et fuldstændigt indtørret skelet af en voksen mand. Knoglerne var lidt sammenrodede. Jeg bjergede et kranium, som fulgte mig i mange år i min studietid og herefter overgik det til min datter, som læste til tandlæge. Skeletterne lå på et tyndt halmunderlag og jeg husker ikke noget om tøjrester. Hvem der lå her vides ikke, men min far mente, at det var to gamle præster ved kirken, men det er der ikke belæg for.

I det andet og lidt mindre rum var der mere rod. I et hjørne lå en dynge knogler med kranium af en voksen, formentlig kvinde efter de frangible knogler og bækkenet at dømme. Sammen med disse knogler var der knogler af et meget lille barn. Vi tog alle knoglerne fra de to og lagde dem i en bunke i et hjørne.

Min mor havde i mellemtiden lavet en papkasse med familiens sølvtøj og en nat drog vi af sted med kassen og anbragte den i det inderste rum i et hjørne og dækkede den til med knoglerne.

En nat, da vi var en tur i krypten, hørte vi pludselig skramlen oppe i tunnelrøret, og vi var spændte på, hvad der nu ikke ske.

Pludselig så vi fodsplerne på en person, som var på vej ind og vi tog fat i fødderne og trak til for at hjælpe med at komme igennem røret. Min far trådet ned på kistelåget, som brasede sammen.

Min far har altså ikke til sidst kunnet dy sig for at følge efter os ned i krypten. Det var for spændende, når han nu måtte høre på, hvad vi

oplevede. Det må ikke have været let for ham at skubbe sig vej ned igennem den krogede kanal med benene først.

Da krigen hørte op, hentede vi en nat alt sølvtøjet hjem igen.

Jeg har år senere lagt mærke til, at der er kommet en ny kraftig træramme i kirke muren og den ramme er ikke til at røkke ud af stedet. Hvem der

har foranlediget en ny træramme, ved jeg ikke, men jeg vil gætte på, at det var min far. Han har nok syntes, at det var for let at komme ind i kirken ad den vej og nu havde vi jo fundet ud af, hvad der fandtes under kirken og vi havde ikke brug for noget gemmested for vores sølvtøj mere.

Her er altså beretningen om, hvad der befinder sig under den østre del af kirkegulvet, og jeg tror ikke, at nogen har været dernede, siden vi var der som drenge under den sidste krig.

Ove Bjerregaard, om livet på Centralgården i 40'erne

Af: Birthe Jørgensen

Ove Bjerregaard fortæller, at han er født i 1920 i Ellishøj, han er søn af Søren og Alma Bjerregaard, og i 1941 blev han gift med Herdis Jensen fra Haverslev, hun var datter af Signe og Niels Jensen.

I 1942 flyttede de ind hos Ove's bror på Taffelgaardsvej i Vildmosen, Ove blev karl på en anden gård på Taffelgaardsvej, den hørte under spritfabrikkerne og her havde de 70 tdr. land med kartofler. Dengang blev kartoflerne taget op med håndkraft, fortrinsvis af kvinder fra Brønderslev deltog, de var 60 i alt. Ove arbejdede her i 2 år.



Ove Bjerregaard

I november 1944 flyttede de ind på Centralgården, de fik en lejlighed over hestestalden.

Det første år var Ove fodermester på gård 2, hvor der var 100 kvier. Han cyklede frem og tilbage, 14 km. på grusvej på cykel med fast gummi, det var noget af en tur hver dag.

Herdis gjorde rent på de 40 værelser, hvor der boede 70 landbrugselever. Efter det første år blev Ove traktorfører.

Centralgården delte telefon med gård 8, hvor der blev gravet tørv, men de glemte at stille den tilbage juleaften. Det var ikke godt for Herdis havde veer. De kunne ikke komme til at ringe efter jordmoderen, inspektør Engel var vred, men selv om der var bare meget glat, så fik Engel fat i jordmoderen som kom og hjalp Conni til verden.

Centralgården havde 3000 tdr. land, der var meget mose og den var blød. De havde 7 traktorer og 18 spænd heste. Engang sad der 7 traktorer fast på rad og række. Det tog 4 dage at få dem op.

Der hørte 18 gårde til, hvor der var 100 kvier på hver. Kvierne kom fra hele landet fordi de havde tuberkolose. Efter halvandet år i mosen var de raske og klar til at sende hjem. Der var ingen beboelse til gårdene, fodermesteren kom hver morgen og kørte hjem efter dagens arbejde.

Af personale på Centralgården var der ud over inspektøren, en overforvalter, en underforvalter, 2 magasinforvaltere og 2 forkarle. Fodermestrene var særskilt ansat men de spiste sammen med de landbrugselever.

I forhuset boede inspektør Engel på første sal, i stueplan var der kontor, køkken og spisesal. De 7 piger i køkkenet sørgede for at maden var på bordet, når folkene kom ind. Efter nøjagtig et kvarter var de ude igen. I køkkenet havde de store elektriske gryder, som kunne vippes, De rørte med noget der lignede årer. De havde også kartoffel-skræller til at klare kartoflerne til 90 mand.



Centralgården der blev bygget i 1925 af Statens jordlovsudvalg

På selve gården var der 7 køer, de strakte til gårdens husholdning. Man slagtede en 400 pounds so og en kvie hver 14 dag. Grønsager og bær var de selvforsynende med.

Når der skulle samles foder, så blev det grønne græs slået med maskine og revet sammen med hørive, så blev det læsset med håndkraft og kørt hjem hvor det blev læsset i siloer, der var 5 på hver gård. De var ca. halvanden meter dyb, det samme var oversiloen.

Der blev slået høg med 2 traktorer. Første hold startede kl. halv et om natten og kørte til kl. halv tolv om middagen. Traktorene stod så stille 4 timer om middagen, inden næste hold gik i gang. Det var fordi det var for varmt at sidde op ad kakkellovnen, der sad på siden af traktoren, Sådan arbejdede de i halvanden måned. Høet blev sat på ryttere til tørring. Senere blev det forket på vogne og kørt hjem, det tog også halvanden måned. Der kunne være 130 ton løs høg i hver af de 18 lader.

Når der blev kørt høg var der 4 hold, 2 i bunden og 2 hold med med transortører, der fyldte det helt op i toppen.

I starten blev der høstet fra med le, en omgang var på 1,5 km, senere kørte man bare over, spildet blev ikke større af det. Der blev kørt med 3 stk.7 fods bindere med traktor, hvert stykke var på ca. 20 til 25 tdr. Det tog ca. halvanden mdr. at høste. Kornet blev samlet i hobe, senere blev det kørt til tærskværket. Noget af kornet blev solgt andet kom på loftet over kostaldene på gårdene, det blev brugt til foder til hestene. karlene kunne lige smide sådan en sæk med 100 kg. korn på nakken og bære den op.

På hver går blev der serveret 4 bør fulde høg og ensilase en for hver række med 25 kvier.

En helst kunne sagtens få 4 nye sko å en måned, det var den meget bløde jord, som gjorde, at de nemt sparkede dem af. Der var ansat 2 smede

Traktorene havde et ca. 1 meter bred jernhjul på hver side, for at kunne klare den bløde jord. Staten lavede tørkoks, som blev brugt til

traktorene, der havde en generator som lavede gas. Der var en hånd? til at blæse gas med, engang stod en elev i modvind og snusede gasen ind, pludselig lå han der bare. Hver traktorfører havde en elev med ud,. Når traktoren var startet fik eleverne besked på at de ikke måtte røre ved luftindtaget. Men traktoren kørte kun 2 km i timen, så de kunne ikke nå sig, og traktoren gik ud, næsten altid i den modsatte ende af, hvor traktorføreren var. Når han så kom frem til traktoren, stod eleven næsten altid i bar overkrop og svedte over håndtaget uden at få den i gang.

Der kom en overfodermester som skulle have den lejlighed, som Herdis og Ove boede i, men Inspektør Engel vidste at Perleraden 4 søm var under Birkelse kunne forpagtes, der var ingen husleje det første år og 300 kr. de efterfølgende. Det var Kræn Post der havde boet der. Senere hørte den under Staten inden de købte ejendommen.

Der hørte 10 tdr. land hørte dertil, og der var ingen dyr. Der var heller ikke hverken vand, lys eller toilet, Herdis fandt en petroliums lampe på loftet, da de flyttede ind sammen med børnene Ingrid, Lilli, Torben og Connie, Sønnerne Søren og Michael bliver senere født på Perleraden. Der var nok at gå i gang med.

Radio Jørgensen kom og stillede deres første radio op, den første melodi der blev spillet, da den var sat til var: ”her i vores hus er glæde”.

Ove startede maskinstation omkring 1950. Han stargede med en traktor, en plov og en harve. Så fik han sprøjten, læssegreb og 3 møjspredere og de kunne begynde at køre staldgødning. Til sidst fik de 4 mejetærskere. Den længste vagt Ove har været med til var fra mandag morgen til torsdag aften hvor han betjente grabben. Det var dengang, hvor man spiste hvor man arbejdede. De kørte i et område fra Luneborg, Knøsgaard, flyvestationen og til Vedsted.

De drev maskinstationen til 1988 hvorefter de flyttede til Aabybro, Ove kørte endnu et par år.

Herdis og Ove har siden været på en del udlands turer med bus inden Ove blev enkemand i 2001. Ove er stadig en aktiv mand, som ikke er nem at hamle op med i motionscentret.

Nuværende bestyrelse

Formand:

Marie Albrektsen, Torngaardsvej 37
Tlf. 98 24 12 05

Næstformand:

Knud Grøn, Toftegaardsvej 23
Tlf. 98 24 16 51

Kasserer:

Birgit Pedersen, Grundtvigsvej 1
Tlf. 98 24 14 80

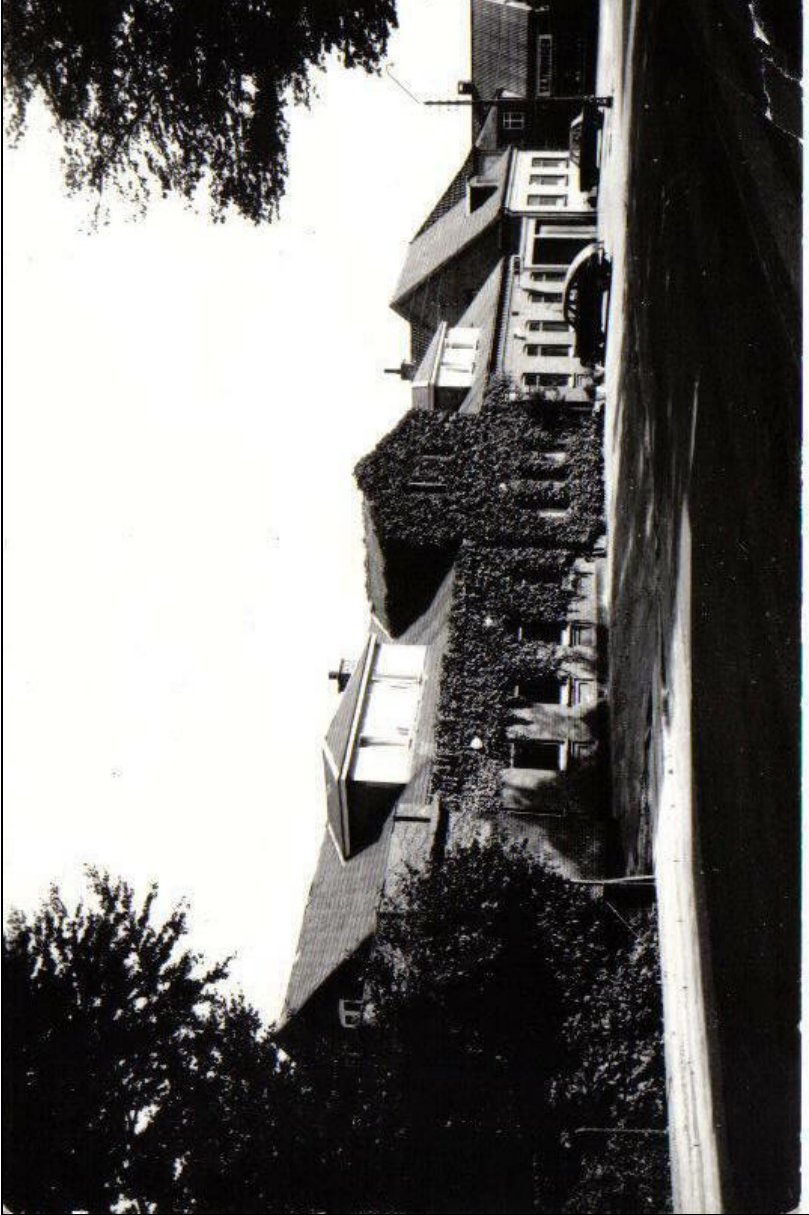
Sekretær:

Poul Tranum, Kingosvej 5
Tlf. 98 24 26 56

Villads Villadsen, Fasanvej 17
Tlf. 98 24 19 23

Chresten Mortensen, Kløvervej 33
Tlf. 98 24 22 32

Jens Grøn, Mortensgade 27
Tlf. 98 24 22 32



Aaby Kro

